

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Ladislava Hejtmánka a soudkyně JUDr. Hany Kadaňové, Ph.D., a JUDr. Naděždy Treschlové ve věci

žalobců:

a) X. X.

b) X. X.

oba bytem X.

oba zastoupeni Mgr. Michalem Štrofem, advokátem

sídlem Velké náměstí 135/19, Hradec Králové

proti

žalovanému:

Ministerstvo vnitra

sídlem Nad štolou 936/3, Praha 7

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 5. 3. 2024, č.j. MV-139219-8/TP-2023

takto:

- I. Rozhodnutí žalovaného ze dne 5. 3. 2024, č.j. MV-139219-8/TP-2023, a rozhodnutí Policie ČR, Národní centrály proti organizovanému zločinu SKPV ze dne 22. 1. 2024, č.j. NCOZ-5281-14/ČJ-2023-4100PI-E se ruší a věc se vrací žalovanému k dalšímu řízení.
- II. Žalovaný je povinen zaplatit žalobcům náhradu nákladů řízení ve výši 14.228 Kč, a to do jednoho měsíce od právní moci rozsudku k rukám Mgr. Michala Štrofa, advokáta.

Odůvodnění

Shodu s prvopisem potvrzuje X. X.

I. Základ sporu

1. Žalobci se žalobou podanou k Městskému soudu v Praze dne 29. 4. 2024 domáhali zrušení rozhodnutí ministerstva vnitra (dále též „žalovaný“, kterým je obecně označován i správní orgán 1. stupně, nemá-li rozlišení význam pro kontext odůvodnění) ze dne 5. 3. 2024, č.j. MV-139219-8/TP-2023 (dále též „napadené rozhodnutí“), kterým bylo zamítnuto odvolání žalobců a potvrzeno rozhodnutí Policie ČR, Národní centrály proti organizovanému zločinu SKPV (dále též „správní orgán 1. stupně“ nebo „NCOZ“) ze dne 22. 1. 2024, č.j. NCOZ-5281-14/ČJ-2023-4100PI-E (dále též „prvostupňové rozhodnutí“). Prvostupňovým rozhodnutím správní orgán 1. stupně odmítl žádost žalobců o informace ze dne 4. 7. 2023 dle ust. § 15 zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o svobodném přístupu k informacím“), z důvodů uvedených v ust. § 11 odst. 4 písm. a), § 11 odst. 6 a § 8a zákona o svobodném přístupu k informacím.
2. Soud ze správního spisu zjistil následující skutkový stav:
3. Žalobci jsou vlastníci v napadeném rozhodnutí specifikovaného bytového domu v Praze 8, kde mimo jiné pronajímají byt rovněž specifikovaný v napadeném rozhodnutí (dále též „byt“). Dne 7. 2. 2023 došlo v předmětném bytě k zásahu NCOZ proti podezřelému, který se v rozhodné době v bytě nacházel. V důsledku realizace tohoto zásahu pak došlo k poškození vstupních dveří bytu ve vlastnictví žalobců.
4. Žalobci k správnímu orgánu 1. stupně podali žádost ze dne 4. 7. 2023 (dále též „žádost“), jíž žádali poskytnout: *„...všechny dokumenty vč. dokumentů v elektronické podobě a videozáznamů, které souvisejí se zásahem v rámci realizace NCOZ SKPV dne 7. 2. 2023 na adrese X., a jeho průběhem. Konkrétně zejména (nikoliv však výlučně) dokumenty o rozhodovacím procesu pro vydání rozkazu/příkazu vč. rozkazu/příkazu samotného vyrazit dveře bytu X. na adrese X. bez zazvonění a výzvy na nikdy trestně nestíhaného a neodsouzeného podezřelého. NCOZ odkázalo v přípisu ze dne 6. 3. 2023 na písemný souhlas se zadržením podezřelého vydaný Městským státním zastupitelstvím v Brně pod č. j. 5 ZN 1600/2022-172 ze dne 27. 1. 2023. Žadatelé proto žádají také tyto podklady zahrnout mezi požadované dokumenty. ...“*
5. Správní orgán 1. stupně vydal o žádosti postupně tři rozhodnutí, která byla následně k odvolání žalobců zrušena žalovaným. Takto správní orgán 1. stupně rozhodnutím ze dne 17. 7. 2023 č.j. NCOZ-5281-2/ČJ-2023-4100PI-E odmítl žádost z důvodu uvedeného v § 11 odst. 4 písm. a) zákona o svobodném přístupu k informacím, žalovaný rozhodnutím ze dne 29. 8. 2023 č.j. MV-139219-2/TP-2023 uvedené rozhodnutí zrušil s tím, že je třeba postavit najisto, jaké konkrétní dokumenty a záznamy žalobci požadují, a posoudit, zda u nich není dán některý z důvodů pro odmítnutí žádosti. Správní orgán 1. stupně následně rozhodnutím ze dne 13. 9. 2023 č.j. NCOZ-5281-6/ČJ-2023-4100PI-E žádost odmítl, opět s odkazem na § 11 odst. 4 písm. a) zákona o svobodném přístupu k informacím, žalovaný rozhodnutím ze dne 31. 10. 2023 č.j. MV-139219-4/TP-2023 uvedené rozhodnutí zrušil, neboť měl za to, že požadované dokumenty jako celek nemohou zmařit účel prováděného trestního řízení ve vztahu ke konkrétnímu skutku. Správní orgán 1. stupně pak rozhodnutím ze dne 20. 11. 2023 č.j. NCOZ-5281-10/ČJ-2023-4100PI-E žádost odmítl s odkazem na § 11 odst. 4 písm. a), § 11 odst. 6 a § 8a zákona o svobodném přístupu k informacím, žalovaný rozhodnutím ze dne 4. 1. 2024 uvedené rozhodnutí zrušil z důvodu, že správní orgán v odůvodnění nevysvětlil propojení zjištěného skutkového stavu, resp. obsah jednotlivých dokumentů s konkrétními důvody vedoucími k odmítnutí žádosti.

Shodu s prvopisem potvrzuje X. X.

6. V průběhu správního řízení žalobci v odvolání ze dne 27. 9. 2023 upřesnili dokumenty a záznamy, které požadují poskytnout, a to na: „*plán realizace (rozmístění sil a prostředků), úřední záznam o prověrkách k místům zadržení, úřední záznam k charakteru prověřovaných osob (vyhodnocení bezpečnostních rizik), videozáznam, kdo dal rozkaz k vyražení dveří a na základě jakých podkladů včetně těchto podkladů, to vše pouze ve vztahu k bytu X. v domě ve vlastnictví žadatelů (na adrese X.) a jeho uživatelům.*“
7. Správní orgány odůvodnily prvostupňové a napadené rozhodnutí ust. § 8a odst. 1 zákona o svobodném přístupu k informacím tím, že obsah jednotlivých požadovaných informací je spojitelný vždy s konkrétní osobou či osobami, a jedná se tedy o osobní údaje, na jejichž poskytnutí dopadá právě ust. § 8a odst. 1 zákona. Dle žalovaného není dán žádný z právních titulů pro zpracování osobních údajů, dále jsou žalobcům osoby, jejichž údaje požadované dokumenty a videozáznam obsahují, známe, a proto je nelze anonymizovat a poskytnout.
8. Žalovaný dále napadené rozhodnutí odůvodnil ust. § 11 odst. 4 písm. a) a ust. § 11 odst. 6 zákona o svobodném přístupu k informacím.
9. Žalovaný shledal, že požadovaný plán realizace obsahuje informace z předchozího prověřování probíhajícího v přípravné fázi, a to včetně popisu skutku, kterého se měly dopustit konkrétní osoby, přičemž znalost toho, v čem konkrétně spatřuje policejní orgán spáchání trestného činu, kým a jakým způsobem by měl být spáchán, by ztížilo získání důkazů a jejich objektivní provedení, včetně svědeckých výpovědí (ust. § 11 odst. 4 písm. a) zákona o svobodném přístupu k informacím). Požadovaný plán realizace obsahuje rovněž informace o tom, na co se policie při prověřování osob zaměřuje, jakým konkrétním způsobem tyto informace získává a z jakých zdrojů; poskytnutí takové informace, by bylo způsobilé ohrozit schopnost orgánů činných v trestním řízení odhalovat a dokumentovat trestnou činnost (ust. § 11 odst. 6 zákona o svobodném přístupu k informacím).
10. Požadované úřední záznamy obsahují převážně informace o osobách, vůči kterým byl zákrok veden, z těchto údajů je však současně zřejmé, jakým způsobem a za jakých podmínek byly údaje získány, včetně využití operativních prostředků. Úřední záznamy tedy obsahují informace, z nichž je zřejmé nejen na jaký druh informací se policie při přípravě realizace zaměřuje, ale i jakým způsobem a odkud takové informace získává. Poskytnutí takové informace by bylo způsobilé ohrozit schopnost orgánů činných v trestním řízení odhalovat a dokumentovat trestnou činnost (ust. § 11 odst. 6 zákona o svobodném přístupu k informacím).
11. Požadovaný videozáznam obsahuje informace o taktickém postupu policistů, palebném pokrytí prostoru a jejich výzbroji. Na základě těchto informací by bylo možné se na postup policistů připravit, zejména v případě aktivní obrany, a tím ztížit provedení úkonu, které v konečném důsledku má negativní dopad na stíhání trestné činnosti (ust. § 11 odst. 6 zákona o svobodném přístupu k informacím).
12. Požadované podklady nezachycují informaci o tom, kdo konkrétně vydal rozkaz k provedení vstupu do bytu ve zvolené podobě. Důvody, na jejichž základě byl takový postup zvolen, lze sice z dokumentů dovodit, nicméně tyto informace se v dokumentech pojí též

Shodu s prvopisem potvrzuje X. X.

s informacemi, jakým způsobem a kde byly získány a dopadá na ně výluka daná ust. § 11 odst. 6 zákona o svobodném přístupu k informacím.

II. Obsah žaloby

13. Žalobci v žalobě nejprve odůvodňují svůj legitimní zájem na požadovaných informacích. Uvádějí, že rámci zásahu NCOZ vůči nikdy trestně nestíhanému a neodsouzenému podezřelému došlo rovnou k vyrazení vstupních dveří do předmětného bytu, bez předchozího zazvonění a výzvy. Došlo také k vyvolání strachu a paniky nejen u nájemců předmětného bytu, ale i u nájemců ostatních bytů v bytovém domě, neboť policie tvrdila ještě několik desítek minut po zásahu, že žádný útvar v uvedeném domě nezasahuje.
14. V prvním okruhu žalobních námitek žalobci nesouhlasí s aplikací ust. § 8a odst. 1 zákona o svobodném přístupu k informacím.
15. Žalobci mají za to, že právním titulem pro zpracování osobních údajů je v posuzovaném případě ve smyslu čl. 6 odst. 1 písm. c) nařízení (EU) 2016/79 o ochraně fyzických osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů a volném pohybu těchto údajů (Obecné nařízení o ochraně údajů – dále jen „GDPR“) právě samotný zákon o svobodném přístupu k informacím. Ten totiž umožňuje poskytnout žadateli mj. i osobní údaje, přičemž opačný výklad by vedl k absurdnímu závěru, že informace nelze poskytnout vždy, když obsahují osobní údaje. To ale zjevně není smyslem ani účelem zákona o svobodném přístupu k informacím. Dalším právním titulem pro zpracování osobních údajů je pak oprávněný zájem žalobců ve smyslu čl. 6 odst. 1 písm. f) GDPR, neboť žalobci požadují předmětné informace, které se vztahují výhradně k tomu, kdo a za jakých okolností (podkladů) vydal rozkaz vyrazit dveře od jejich bytu bez předchozí výzvy a zvonění, za účelem řádné ochrany svých práv v jiném správním řízení, kde se u ministerstva vnitra domáhají náhrady škody.
16. Žalobci nesouhlasí, že znalost nájemců bytu by měla vyloučit poskytnutí požadovaných dokumentů a videozáznamu. Pro žalobce budou nájemci bytu vždy seznatelní, jelikož žalobcům je z povahy věci (tj. existence nájemního vztahu a komunikace se samotnými žalobci po předmětném zásahu NCOZ) známo, k čemu došlo a vůči komu byl veden zásah, jakož i emoce nájemců. V posuzovaném případě proto není naplněn smysl a účel právní úpravy, tedy ochrana osobnosti a soukromí nájemců včetně jejich osobních údajů před tím, aby osoby, které o zásahu NCOZ vůči nájemcům, o nich samotných ani jejich emocích nemají povědomí, tyto informace nezískaly. V případě videozáznamu je navíc možné rozostřit obraz, pokud jde o žalovaným uváděné noční odění a pozice ne nepříliš podobné těm, v nichž nájemci spí. Tyto skutečnosti samozřejmě žalobci znát nepotřebují.
17. Pokud jde o třetí osoby odlišné od nájemců bytu a stojící mimo Polici ČR, lze ve vztahu k nim přistoupit k anonymizaci. Poskytnutí požadovaných dokumentů a videozáznamu by tak nemohlo zasáhnout do práv chráněných § 8a odst. 1 zákona o svobodném přístupu k informacím, neboť žalobcům by nebylo známo, k jakým osobám se dané údaje vztahují. Žalobci upozorňují, že k této námitce, vznesené již v odvolání, se žalovaný v napadeném rozhodnutí ani nevyjádřil.
18. V druhém okruhu žalobních námitek žalobci nesouhlasí s aplikací ust. § 11 odst. 4 písm. a) zákona o svobodném přístupu k informacím.

Shodu s prvopisem potvrzuje X. X.

19. Namítají, že jejich žádost se vztahuje pouze k proběhlému a za stejných podmínek neopakovatelnému úkonu trestního řízení, od něž navíc uplynul více jak jeden rok. Z tohoto pohledu tedy vyhovění žádosti účel probíhajícího trestního řízení ohrozit ani zmařit nemůže.
20. Dále namítají, že žalovaný pochybil, pokud bez podrobného odůvodnění konstatoval, že informace nelze poskytnout jako celek, a opomenul, že žalobcům může poskytnout pouze část požadovaných informací, aby tak co nejlépe vyvážil zájem na ochraně práva na informace a zájem na řádném průběhu trestního řízení. Žalovaný tedy měl posoudit, které konkrétní informace ještě lze poskytnout a které již poskytnout nelze s poukazem na § 11 odst. 4 písm. a) zákona o svobodném přístupu k informacím, pokud vůbec informace, které poskytnout nelze, existují (žalobci mají za to, že nikoliv). U každého dokumentu je třeba posoudit, zda lze poskytnout celý dokument, příp. kterou jeho část lze poskytnout. To i s ohledem na to, že žalobci požadují poskytnout pouze informace o tom, kdo a za jakých okolností (podkladů) vydal rozkaz vyrazit dveře od bytu bez předchozí výzvy a zvonění, nikoliv tedy informace o probíhajícím trestním řízení.
21. Ve třetím okruhu žalobních námitek žalobci nesouhlasí s aplikací ust. § 11 odst. 6 zákona o svobodném přístupu k informacím.
22. Žalobci mají za to, že požadované dokumenty i videozáznam obsahují pouze informace, které jsou obecně známé či dostupné, i kdyby pouze ve veřejně dostupných odborných kriminalistických publikacích, příp. informace vztahující se výhradně ke specifickým okolnostem dané věci a tedy znovu neopakovatelné, a jejich poskytnutí proto nemůže ohrozit schopnost orgánů veřejné moci předcházet trestné činnosti, vyhledávat nebo odhalovat trestnou činnost, stíhat trestné činy nebo zajišťovat veřejný pořádek a bezpečnost.
23. Pokud jde o plán realizace a informace v něm obsažené, jedná se primárně o informace, které se vztahují právě a výhradně k zásahu v bytě a předpokládanému průběhu tohoto konkrétního zásahu (např. přesný počet policistů, bližší popis jednotlivých úkonů, jejich vzájemná návaznost, alternativní postupy, maskování policistů, vybavení a výzbroj apod.). V této konkrétní podobě již zásah není opakovatelný. Současně, resp. dále, se jedná o informace, které jsou známé minimálně ve veřejně dostupných odborných kriminalistických publikacích. Jedná se např. o informace o tom, že dojde k zabezpečení objektu, že se policisté budou maskovat, že spolu budou komunikovat, že si připravují alternativní postupy v návaznosti na vývoj situace apod.
24. Pokud jde o úřední záznamy, také informace v nich obsažené jsou zjevně informacemi specifickými právě pro zásah v bytě, jako např. informace o osobách, vůči nimž je zákrok veden, za jakých podmínek byly získány, apod. Dále se jedná o informace, které jsou známé ve veřejně dostupných odborných kriminalistických publikacích jako např. informace o tom, že policie využívá operativních prostředků a jakých, získává informace potřebné pro šetření trestných činů a přípravu na jednotlivé zásahy, apod.
25. Stran videozáznamu taktéž platí, že se jedná o informace vztahující se výlučně k zásahu v bytě (palebné pokrytí prostoru, výzbroj), resp. o informace známé ve veřejně dostupných odborných kriminalistických publikacích (taktický postup policistů). Pachatelům je známo,

Shodu s prvopisem potvrzuje X. X.

že takovýto typ zásahů probíhá určitým způsobem a jsou tak schopni se na něj do určité míry připravit.

26. I v tomto případě žalobci zdůrazňují možnost poskytnout jen část požadovaných informací, aby tak byl co nejlépe vyvážen zájem na ochraně práva na informace a zájem na řádném a účinném předcházení a odhalování trestné činnosti. Žalovaný tak měl posoudit, které konkrétní informace ještě žalobcům lze poskytnout a které již poskytnout nelze, pokud vůbec informace, které poskytnout nelze, existují (žalobci mají za to, že nikoliv), a nikoli konstatovat bez podrobného odůvodnění, že informace nelze poskytnout jako celek. U každého dokumentu je třeba posoudit, zda lze poskytnout celý dokument, příp. kterou jeho část lze poskytnout. To i s ohledem na to, jaké informace žalobci požadují poskytnout. Požadované informace nemohou bránit v řádném a účinném předcházení a odhalování trestné činnosti, jak účelově konstatují NCOZ i žalovaný.
27. Žalobci soudu navrhli, aby zrušil žalobou napadené rozhodnutí i prvostupňové rozhodnutí a uložil správnímu orgánu 1. stupně povinnost poskytnout jim veškeré v žádosti požadované dokumenty, konkrétně:
- a) plán realizace (rozmístění sil a prostředků) týkající se vyražených dveří,
 - b) úřední záznam o prověrkách k místům zadržení,
 - c) úřední záznam k charakteru prověřovaných osob (vyhodnocení bezpečnostních rizik),
 - d) videozáznam,
 - e) kdo dal rozkaz k vyražení dveří a na základě jakých podkladů včetně těchto podkladů, a to ve lhůtě 15 dnů od právní moci rozhodnutí soudu.

III. Vyjádření žalovaného

28. Žalovaný ve vyjádření k žalobě odmítl žalobní námitky a odkázal na odůvodnění obou správních rozhodnutí vydaných v dané věci. Vzhledem k podobnosti odvolacích a žalobních námitek se věcně vyjádřil obdobně jako v napadeném rozhodnutí. Doplnil, že dle jeho názoru je žalobní petit částečně nerealizovatelný, neboť mezi požadovanými informacemi není zaznamenáno, kdo dal rozkaz k vyražení dveří, a současně není zřejmé, jaké dokumenty by měly představovat podklady, z nichž tento blíže neurčený policista měl vycházet. Dále žalovaný soudu nad rámec své argumentace objasnil okolnosti náhrady škody ze strany žalovaného vůči žalobcům dle ust. § 95 odst. 1 zákona č. 273/2008 Sb., o Policii České republiky, ve znění pozdějších předpisů.
29. Žalovaný navrhl, aby soud žalobu zamítl.

IV. Posouzení žaloby

30. Městský soud v Praze na základě žaloby v rozsahu žalobních bodů, kterými je vázán (§ 75 odst. 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů – dále jen „s. ř. s.“), přezkoumal napadené rozhodnutí včetně řízení, jež jeho vydání předcházelo. Při přezkoumání rozhodnutí soud vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu (§ 75 odst. 1 s. ř. s.).
31. Při posouzení věci městský soud vycházel zejména z následujících právních předpisů:

32. Podle ust. § 2 odst. 1 zákona o svobodném přístupu k informacím mají povinné subjekty, kterými jsou státní orgány, územní samosprávné celky a jejich orgány a veřejné instituce, povinnost poskytovat podle tohoto zákona informace vztahující se k jejich působnosti.
33. Podle ust. § 8a odst. 1 zákona o svobodném přístupu k informacím informace týkající se osobnosti, projevů osobní povahy, soukromí fyzické osoby a osobní údaje povinný subjekt poskytne jen v souladu s právními předpisy, upravujícími jejich ochranu.
34. Podle čl. 4 odst. 1 GDPR osobními údaji jsou veškeré informace o identifikované nebo identifikovatelné fyzické osobě; identifikovatelnou fyzickou osobou je fyzická osoba, kterou lze přímo či nepřímo identifikovat, zejména odkazem na určitý identifikátor, například jméno, identifikační číslo, lokační údaje, síťový identifikátor nebo na jeden či více zvláštních prvků fyzické, fyziologické, genetické, psychické, ekonomické, kulturní nebo společenské identity této fyzické osoby.
35. Podle čl. 6 odst. 1 GDPR je zpracování zákonné, pouze pokud je splněna nejméně jedna z těchto podmínek a pouze v odpovídajícím rozsahu:
- a) subjekt údajů udělil souhlas se zpracováním svých osobních údajů pro jeden či více konkrétních účelů;
 - b) zpracování je nezbytné pro splnění smlouvy, jejíž smluvní stranou je subjekt údajů, nebo pro provedení opatření přijatých před uzavřením smlouvy na žádost tohoto subjektu údajů;
 - c) zpracování je nezbytné pro splnění právní povinnosti, která se na správce vztahuje;
 - d) zpracování je nezbytné pro ochranu životně důležitých zájmů subjektu údajů nebo jiné fyzické osoby;
 - e) zpracování je nezbytné pro splnění úkolu prováděného ve veřejném zájmu nebo při výkonu veřejné moci, kterým je pověřen správce;
 - f) zpracování je nezbytné pro účely oprávněných zájmů příslušného správce či třetí strany, kromě případů, kdy před těmito zájmy mají přednost zájmy nebo základní práva a svobody subjektu údajů vyžadující ochranu osobních údajů, zejména pokud je subjektem údajů dítě.
36. Podle ust. § 11 odst. 4 písm. a) zákona o svobodném přístupu k informacím povinné subjekty dále neposkytnou informace o probíhajícím trestním řízení, nebo týkající se trestního řízení, pokud by její poskytnutí ohrozilo či zmařilo účel trestního řízení, zejména zajištění práva na spravedlivý proces.
37. Podle ust. § 11 odst. 6 zákona o svobodném přístupu k informacím povinný subjekt neposkytne informaci o činnosti orgánů činných v trestním řízení nebo bezpečnostních sborů, která se týká předcházení, vyhledávání, odhalování nebo stíhání trestné činnosti nebo ochrany bezpečnosti osob, majetku a veřejného pořádku, pokud by její poskytnutí ohrozilo práva třetích osob anebo schopnost orgánů veřejné moci předcházet trestné činnosti, vyhledávat nebo odhalovat trestnou činnost, stíhat trestné činy nebo zajišťovat veřejný pořádek a bezpečnost České republiky.
38. Podle ust. § 15 odst. 1 zákona o svobodném přístupu k informacím pokud povinný subjekt žádosti, byť i jen zčásti, nevyhoví, vydá ve lhůtě pro vyřízení žádosti rozhodnutí o odmítnutí žádosti, popřípadě o odmítnutí části žádosti, s výjimkou případů, kdy se žádost odloží.

39. Po provedeném řízení dospěl soud k závěru, že žaloba je částečně důvodná.

Žádost o informace: plán realizace, úřední záznam o prověrkách k místům zadržení, úřední záznam k charakteru prověřovaných osob, videozáznam

40. Nejprve se soud vyjádří k části žaloby, v níž žalobci brojí proti rozhodnutí o odmítnutí vydat jim dokumenty nazvané a) plán realizace (rozmístění sil a prostředků) týkající se vyražených dveří, b) úřední záznam o prověrkách k místům zadržení, c) úřední záznam k charakteru prověřovaných osob (vyhodnocení bezpečnostních rizik), d) videozáznam [viz bod 27 písm. a) až d) tohoto rozsudku].

41. Soud neshledal na podkladě žalobních námitek vznesených v této části žaloby důvod k zrušení napadeného rozhodnutí. S jeho zdůvodněním odůvodňujícím nevydání předmětných dokumentů, které pro účely soudního přezkumu tvoří jeden celek s odůvodněním rozhodnutí prvostupňového, se soud ztotožnil, a jeho závěry proto plně přejímá. Nad rámec dodává k uplatněným námitkám brojícím proti nevydání předmětných dokumentů následující.

K aplikaci ust. § 8a odst. 1 zákona o svobodném přístupu k informacím

42. Nejprve městský soud posuzoval, zda měl žalovaný zákonný podklad pro odepření poskytnutí požadovaných informací s poukazem na to, že se jedná o osobní údaje, které nemohou být třetí osobě poskytovány bez souhlasu subjektu údajů (dotčené osoby).

43. Dle relevantní právní úpravy obecně platí, že osobní údaje lze poskytnout pouze se souhlasem subjektu údajů (ledaže lze uplatnit některou ze zákonných výjimek – k tomu viz níže v odůvodnění tohoto rozsudku).

44. Městský soud v Praze má za nepochybné, že požadované informace zahrnují osobní údaje ve smyslu čl. 4 GDPR. Vedl-li správní orgán 1. stupně zásahovou akci proti podezřelému, kdy zaznamenána byla příprava zásahové akce (plán realizace – včetně identifikace dotčených osob a popisu skutkových okolností), dokumentace průběhu akce (videozáznam ze zásahové akce, kdy je zachycen zásah proti dotčeným osobám v soukromí bytu), popis proběhlé akce a její vyhodnocení (úřední záznam o prověrkách k místům zadržení včetně fotografií a dalších osobních údajů) a vyhodnocení bezpečnostních rizik (úřední záznam k charakteru prověřovaných osob, opět včetně osobních údajů), jsou zaznamenané informace o osobách, které byly akcí dotčeny, osobními údaji.

45. Žalobci namítají, že dotčené osoby jsou pro ně beztak seznatelné z povahy věci, neboť mezi nimi existuje nájemní vztah a o předmětném zásahu spolu komunikovali. Nadto je možné osobní údaje všech zaznamenaných osob, které nejsou úředními osobami, anonymizovat (například rozmazáním příslušné části videozáznamu).

46. K tomu městský soud uvádí, že eventuální anonymizace by vzhledem k specifickým skutkovým okolnostem posuzovaného případu ničeho nezměnila, neboť lze předpokládat, že anonymizován by byl vždy údaj týkající se konkrétních dotčených osob, které jsou však žalobcům, jak sami potvrzují, známy. Soud po prostudování správního spisu předloženého žalovaným souhlasí s žalovaným, že běžná anonymizace, tedy skrytí jmen a některých bližších údajů či rozostření obličejů atp., by ve spojení se znalostmi žalobců, kterými již

Shodu s prvopisem potvrzuje X. X.

ohledně dotčených osob disponují, vedla k identifikovatelnosti jednotlivých dotčených osob, čímž by nemohla sloužit svému účelu, tedy dostatečné ochraně práv dotčených osob. Ačkoliv by tedy poskytnutí informací v anonymizované podobě a částečné odmítnutí informací pouze v rozsahu některých konkrétních údajů bylo jistě méně omezujícím opatřením ve vztahu k právu na informace, v daném případě by nenaplnila anonymizace daný účel, a to ochranu práv třetích osob. Výsledkem by tak zůstaly informace umožňující v dané věci bez dalšího dotčené osoby identifikovat. Právo na ochranu soukromí konkrétní osoby by tak bylo zmařeno. Dále soud uvádí, že posouzení, zda ochrana osobních údajů omezuje poskytnutí určité informace žadateli na žádost, je třeba činit i s ohledem na to, že informace se dle § 5 odst. 3 zákona o svobodném přístupu k informacím stane po jejím poskytnutí informací přístupnou komukoliv, nikoliv jen žadateli. Omezení přístupu k informacím spojené s ochranou osobních údajů je tedy třeba posuzovat perspektivou následného zveřejnění informace.

47. Vzhledem k uvedenému městský soud doplňuje argumentaci žalovaného tak, že v otázce osobních údajů je v tomto kontextu třeba zvážit i objektivní pohled před tím subjektivním (tedy z pohledu žalobců). Argumentace pouze subjektivní znalostí a mírou informovanosti žadatele by totiž mohla znamenat, že ohledně jedné informace by povinný subjekt v závislosti na osobě žadatele vydával rozdílná rozhodnutí. Takový stav by s ohledem na zveřejňování poskytnutých informací podle § 5 odst. 3 zákona o svobodném přístupu k informacím a skutečnost, že „nevyhovující“ žadatel by zkrátka pověřil jinou osobu podáním žádosti o informaci, příliš nedával smysl. Nadstandardní znalosti žadatele (v posuzovaném případě znalosti žalobců o totožnosti osob nacházejících se v předmětném bytě) tedy nejsou jediným aspektem. Argumentace žalovaného o následném zveřejnění poskytnuté informace je proto zcela namístě.
48. Lze tak shrnout, že žalovaný správně posoudil, že žalobci namítané skutečnosti nehrají z hlediska aplikace zákona o svobodném přístupu k informacím roli.
49. Jak již soud nastínil v bodu 43 tohoto rozsudku, v určitých zákonem vymezených případech lze osobní údaje poskytnout i bez souhlasu subjektu, který je poskytnutím dotčen. Konkrétně lze bez souhlasu dotčené osoby její osobní údaje poskytnout žadateli o informace, pokud by v jeho případě šlo o výjimku pro zpracování osobních údajů danou čl. 6 písm. b) až f) GDPR.
50. Žalobci zde namítají naplnění podmínek čl. 6 písm. c) a písm. f) GDPR.
51. Městský soud v Praze však shodně s žalovaným v posuzovaném případě neshledal, že by čl. 6 GDPR odůvodňoval poskytnutí požadovaných informací žalobcům v projednávané věci.
52. Soud zde vycházel z čl. 10 odst. 2 Listiny základních práv a svobod, dle něž má každý právo na ochranu před neoprávněným zasahováním do soukromého a rodinného života. Podle čl. 10 odst. 3 Listiny základních práv a svobod má každý právo na ochranu před neoprávněným shromažďováním, zveřejňováním nebo jiným zneužíváním údajů o své osobě. Ochrana soukromí je zakotvena také v čl. 8 Úmluvy o ochraně lidských práv a základních svobod či v čl. 17 Mezinárodního paktu o občanských a politických právech.

Shodu s prvopisem potvrzuje X. X.

53. Také právo na informace je ovšem zakotveno v ústavní rovině; právo na informace je zaručeno podle čl. 17 odst. 1 Listiny základních práv a svobod. Podle čl. 17 odst. 5 Listiny základních práv a svobod jsou státní orgány a orgány územní samosprávy povinny přiměřeným způsobem poskytovat informace o své činnosti. Konstantně je přitom dovozováno, že právo na informace jako jedna ze záruk zákonnosti činnosti státu je nepochybně spjata s klíčovými principy právního státu, ke kterému se hlásí čl. 1 Ústavy. Konečně právo na informace jako součást práva přijímat informace je projevem svobody projevu garantované v čl. 10 odst. 1 Úmluvy o ochraně lidských práv a základních svobod a v čl. 19 odst. 2 Mezinárodního paktu o občanských a politických právech.
54. Pro účely posouzení střetu dvou práv a pro zjištění, které z těchto dvou práv (právo na ochranu osobních údajů dotčených osob a právo žalobců na informace) je třeba upřednostnit, správní orgán 1. stupně provedl test proporcionality. Správní orgán 1. stupně shledal, že z žádosti ani z jiných okolností nevyplývají žádné konkrétní skutečnosti, které by zvláště odůvodňovaly upřednostnění práva veřejnosti na informace. Naopak poskytnutím požadovaných informací v celém rozsahu by dotčené osoby byly spojovány s podezřeními, která nakonec nemusí být prokázána, a tím by mohly být tyto osoby dehonestovány jak v soukromém, tak pracovním životě. Kritérium vhodnosti poskytnutí informace žalobcům tak není naplněno, neboť poskytnutím informací by došlo k zásahu do ochrany soukromí a osobních údajů dotčených osob. Ani kritérium potřebnosti v užším smyslu nebylo u žalobců naplněno, neboť ze žádosti nevyplýval žádný jejich zvláštní zájem na poskytnutí požadovaných informací, když žalobci argumentovali zájmem na ochraně svých soukromých práv v souvislosti s poškozením vstupních dveří v důsledku zásahu. Tyto závěry pak žalovaný v napadeném rozhodnutí potvrdil. Městský soud tedy uzavírá, že z hlediska kritéria vhodnosti bylo dosaženo ochrany soukromí a osobních údajů dotčených osob, z hlediska kritéria potřebnosti lze učinit závěr, že veřejnost může činnost správního orgánu 1. stupně a žalovaného kontrolovat, aniž by bylo nutné zasáhnout do konkurujícího práva na ochranu soukromí. Na základě výše uvedeného tedy soud dospěl k závěru, že rozhodnutí žalovaného i správního orgánu 1. stupně v testu proporcionality obstála.
55. Městský soud v Praze doplňuje, že si je vědom, že důvodem pro odmítnutí poskytnutí informace jistě není účel, pro který žadatel informace žádá (viz např. rozsudek NSS ze dne 14. 12. 2017, č.j. 9 As 359/2017-51, obdobně rozsudek ze dne 22. 1. 2015, č.j. 9 As 189/2014-37). Účel ovšem může být relevantní při poměřování kolidujících práv (srov. rozsudek NSS sp. zn. 3 As 61/2022, bod 27, a rozsudek NSS ze dne 21. 12. 2018, č.j. 4 As 330/2018-57, bod 33). Z obsahu správního spisu, jakož i z podané žaloby, vyplývá, že účelem, pro které žalobci požadované informace žádají, je řádná ochrana jejich práv v řízení o náhradu škody vzniklé při zásahu na jejich majetku.
56. Je však třeba mít na zřeteli, že podstatou práva na informace je především zajištění veřejné kontroly fungování státu v demokratické společnosti. Dle názoru soudu pak žalobci sledovaný účel poskytnutí informace nemůže vést k tomuto cíli. Poskytnutí požadovaných informací obsahujících osobní údaje dotčených osob nemá v tomto případě sloužit k vyvolání veřejné diskuse, participaci na správě věcí veřejných či kontrole veřejné moci. Naopak, požadované informace zjevně nepřesahují úzce zaměřený rámec sporu o způsobenou škodu a její náhradu. Proto soud neshledal důvod pro upřednostnění práva na informace před právem dotčených osob na ochranu osobních údajů.

*K aplikaci ust. § 11 odst. 4 písm. a) a ust. § 11 odst. 6 zákona o svobodném přístupu
k informacím*

57. Podstatné pro posouzení důvodnosti podané žaloby [v části brojící proti nevydání požadovaných dokumentů specifikovaných v bodu 27 písm. a) až d) tohoto rozsudku] je však současně i skutečnost, že i kdyby hypoteticky v posuzované věci nebyla nastolena a řešena otázka osobních údajů a jejich anonymizace, žalovaný u každého jednotlivého požadovaného dokumentu shledal i další zákonné důvody odůvodňující odmítnutí poskytnutí informace žalobcům. Důvody pro odepření požadované informace uvedené v zákoně o svobodném přístupu k informacím se totiž mohou vzájemně překrývat, resp. vzájemně se nevylučují. I pokud by tedy (hypoteticky) nemohla být informace odepřena podle § 8a odst. 1 zákona, je namístě posouzení výluky podle § 11 odst. 4 písm. a) zákona a podle ust. 11 odst. 6 zákona, jimiž žalovaný rovněž argumentuje.
58. Žalovaný uvážil, že požadovaný dokument „plán realizace“ obsahuje informace z předchozího prověřování včetně popisu skutku, kterého se měly dopustit konkrétní osoby, je tedy dána výluka dle ust. § 11 odst. 4 písm. a) zákona o svobodném přístupu k informacím, neboť poskytnutí takových informací je způsobilé ohrozit či zmařit účel trestního řízení.
59. Městský soud v Praze tento závěr shledává správným a doplňuje, že i když žalobci požadují dokumentaci jediného již proběhlého a neopakovatelného zásahu, nelze na tento zásah pohlížet izolovaně. Stále se jedná o součást probíhajícího trestního řízení, které se v době vydání napadeného rozhodnutí nacházelo ve stádiu prověřování. Je vhodné zmínit, že v rámci probíhajícího řízení orgány činné v trestním řízení shromažďují široké množství informací, které se vztahují ke skutku, a jejich skutečný význam pro trestní řízení vychází najevo až postupně. Z ustálené judikatury Nejvyššího správního soudu vyplývá, že pokud jde o přípravnou fázi trestního řízení, je namístě zvolit „přísnější“ interpretaci výluky z práva na informace podle § 11 odst. 4 písm. a) zákona o svobodném přístupu k informacím. Nejvyšší správní soud akcentuje, že výjimkou ze zásadní informační otevřenosti orgánů veřejné moci jsou „*prvotní fáze trestního řízení, zejména prověřování (postup orgánů činných v trestním řízení před zahájením trestního stíhání), kdy je odepření poskytnutí informace spíše pravidlem.*“ (rozhodnutí ze dne 12. 6. 2023, č.j. 11 Kss 6/2022-109, odst. 93; obdobně např. dřívější rozsudek ze dne 1. 12. 2010, č.j. 1 As 44/2010-103 nebo rozsudek ze dne 15. 2. 2017, č.j. 6 As 338/2016-55).
60. Městský soud v Praze je toho názoru, že obzvláště u informací týkajících se přípravné fáze trestního řízení před zahájením samotného trestního stíhání je obezřetný přístup povinných subjektů při vyřizování žádosti o informace namístě. Sdělením informace by povinný subjekt ztratil kontrolu nad dalším pohybem informace, což by mohlo ohrozit předmět a účel trestního řízení. To samé platí, pokud se jedná o informace, které ještě do trestního řízení ani nevstoupily, přičemž již mohou být předmětem předběžného policejního šetření.
61. Současně žalovaný uvážil, že dokument „plán realizace“ obsahuje také detailní informace o tom, na co se policie při prověřování osob zaměřuje, jakým konkrétním způsobem tyto informace získává a z jakých zdrojů, je tedy dána výluka dle ust. § 11 odst. 6 zákona o svobodném přístupu k informacím, neboť poskytnutí takových informací je způsobilé ohrozit schopnost orgánů veřejné moci předcházet trestné činnosti, vyhledávat nebo

odhalovat trestnou činnost či stíhat trestné činy. Požadované dokumenty „úřední záznam o prověrkách k místům zadržení“ a „úřední záznam k charakteru prověřovaných osob (vyhodnocení bezpečnostních rizik)“ obsahují údaje, z nichž je zřejmé, jakým způsobem a za jakých podmínek byly získány, včetně využití operativních prostředků. Je tedy dána výluka dle ust. § 11 odst. 6 zákona o svobodném přístupu k informacím, neboť poskytnutí takových informací je způsobilé ohrozit schopnost orgánů činných v trestním řízení odhalovat a dokumentovat trestnou činnost. Požadovaný videozáznam pak obsahuje taktické informace o vstupu do objektu a zákroku ze strany příslušníků Útvaru rychlého nasazení, je tedy dána výluka dle ust. § 11 odst. 6 zákona o svobodném přístupu k informacím, neboť poskytnutí takových informací je způsobilé ohrozit schopnost orgánů veřejné moci předcházet trestné činnosti, vyhledávat nebo odhalovat trestnou činnost, stíhat trestné činy nebo zajišťovat veřejný pořádek a bezpečnost České republiky. Rovněž s těmito závěry se městský soud ztotožňuje.

62. Městský soud po prostudování správního spisu předloženého žalovaným nesouhlasí s žalobci, že předmětné požadované dokumenty a videozáznam obsahují pouze informace, které jsou obecně známé či dostupné, i kdyby pouze ve veřejně dostupných odborných kriminalistických publikacích, případně o informace natolik jedinečné, že je nelze obecně využít. Soud je opačného názoru. Soud na základě spisového materiálu ve shodě s žalovaným nemá pochyb, že informace zaznamenané v požadovaných dokumentech zahrnují technické postupy policie při objasňování trestné činnosti a tedy činnosti orgánů činných v trestním řízení, a jejich poskytnutí by mohlo být zneužitelné potenciálními pachateli trestné činnosti. Poskytnutím těchto informací by tak mohlo dojít k maření nebo ohrožení činnosti orgánů činných v trestním řízení. V této souvislosti je třeba odmítnout též argumentaci rozsudkem Městského soudu v Praze ze dne 10. 1. 2013 č.j. 10 A 251/2011-38 ve věci žádosti o informace týkající se (zjednodušeně řečeno) vnitřních předpisů policie při shromažďování osobních údajů a nakládání s nimi, neboť v posuzovaném případě jde o skutkově odlišnou situaci, nadto právním názorem vysloveným v uvedeném rozsudku není městský soud při posuzování nyní projednávané věci vázán.
63. Městský soud v Praze dále konstatuje, že informace v dokumentech uvedené jsou tak komplexní a tak provázané, že není možné vyčlenit z nich pouze část, která by nesplňovala podmínky výlučky podle ust. 11 odst. 6 zákona o svobodném přístupu k informacím [totéž platí i pro posouzení ve smyslu ust. § 11 odst. 4 písm. a) zákona]. Soud připouští, že žalovaný podrobně a jednotlivě nezdůvodnil, zda nelze poskytnout případně jen část požadovaného dokumentu, vyjádřil se však souhrnně a společně pro veškeré požadované informace (str. 11 napadeného rozhodnutí), což soud považuje za dostačující. Žalovaný pak nemohl žádosti vyhovět ani v části požadující vyčlenit alespoň informaci, „kdo dal rozkaz k vyrazení dveří a na základě jakých podkladů včetně těchto podkladů“, neboť taková informace se v předmětných dokumentech nenachází. K tomu soud odkazuje na obsah správního spisu, z nějž vyplývá, že požadované podklady (včetně videozáznamu) nezachycují informaci o tom, kdo konkrétně vydal rozkaz k provedení vstupu do bytu ve zvolené podobě.
64. Z výše popsaných důvodů má soud ve shodě s názorem žalovaného za to, že v případě žádosti žalobců o poskytnutí dokumentů specifikovaných v bodu 27 písm. a) až d) tohoto rozsudku byl naplněn důvod pro odepření požadovaných informací uvedený v § 11 odst. 6 zákona. Veřejný zájem na účinném předcházení a vyšetřování trestné činnosti a stíhání jejích

pachatelů, které je podmíněno zachováním schopnosti orgánů veřejné moci vyhledávat nebo odhalovat trestnou činnost a stíhat trestné činy, zajisté převažuje nad zájmem na poskytnutí informací z prověřování konkrétní trestní věci. Skutečnost, že se postupem orgánů činných v trestním řízení byla žalobcům způsobena majetková škoda, na tomto závěru nemůže nic změnit.

65. Pokud jde o test proporcionality, městský soud odkazuje na náleze Ústavního soudu ze dne 21. 3. 2017, sp. zn. IV. ÚS 3208/16, z něž plyne, že postačí, učiní-li správní orgány při posuzování žádosti o informace elementární neformální úvahu, v níž zohlední objektivní vlastnosti požadovaných informací i to, nakolik by jejich zpřístupnění znamenalo skutečné (materiální) porušení práv jiných osob. Městský soud konstatuje, že žalovaný takto v posuzované věci postupoval.
66. Jak je uvedeno výše, právo na informace je garantováno zejména v čl. 17 Listiny základních práv a svobod, ale také v čl. 10 Úmluvy o ochraně lidských práv a základních svobod. Tato práva nejsou neomezená a absolutní, ale naráží na určitá omezení a limity. Legitimní omezení práva na informace stanoví čl. 17 odst. 4 Listiny, podle něhož svobodu projevu a právo vyhledávat a šířit informace lze omezit zákonem, jde-li o opatření v demokratické společnosti nezbytná pro ochranu práv a svobod druhých, bezpečnost státu, veřejnou bezpečnost, ochranu veřejného zdraví a mravnosti. Obdobně čl. 10 odst. 2 Úmluvy stanoví, že výkon těchto svobod (svobody projevu a práva na informace), protože zahrnuje povinnosti i odpovědnost, může podléhat takovým formalitám, podmínkám, omezením nebo sankcím, které stanoví zákon a které jsou nezbytné v demokratické společnosti v zájmu národní bezpečnosti, územní celistvosti nebo veřejné bezpečnosti, předcházení nepokojům a zločinnosti, ochrany zdraví nebo morálky, ochrany pověsti nebo práv jiných, zabránění úniku důvěrných informací nebo zachování autority a nestrannosti soudní moci. K výše uvedeným omezením základního práva Ústavní soud v nálezu ze dne 18. 2. 1999, sp. zn. I. ÚS 526/98, konstatoval, že *„tato omezení mají povahu výjimky ze základního práva na svobodu projevu a práva na informace, a proto je třeba vykládat je podle obecných zásad restriktivně. (...) Z citovaných článků Listiny a Úmluvy vyplývá, že omezení uvedeného základního práva je vázáno na následující podmínky: musí je stanovit zákon, který sleduje legitimní cíl a musí jít o takové omezení, které je v demokratické společnosti nezbytné.“* (srovnej: rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 16. 3. 2010 č.j. 1 As 97/2009-11.
67. Podle Městského soudu v Praze jsou výše uvedené podmínky omezení práva na informace v posuzovaném případě splněny. Právo na informace je omezeno zákonným ustanovením [konkrétně ust. § 11 odst. 4 písm. a), odst. 6 zákona o svobodném přístupu k informacím] a současně je omezení poskytnutí informace z důvodu probíhajícího trestního řízení v demokratické společnosti nezbytné, především z důvodů možného ohrožení účelu trestního řízení, jakož i z důvodu ohrožení schopnosti orgánů veřejné moci předcházet trestné činnosti, vyhledávat nebo odhalovat trestnou činnost, stíhat trestné činy nebo zajišťovat veřejný pořádek a bezpečnost České republiky. Posuzované omezení práva na informace tak je legitimní a v souladu s cílem daných omezení.
68. Městský soud tedy shrnuje, že napadené rozhodnutí o odmítnutí žádosti žalobců o dokumenty nazvané a) plán realizace (rozmístění sil a prostředků), b) úřední záznam o prověrkách k místům zadržení, c) úřední záznam k charakteru prověřovaných osob

Shodu s prvopisem potvrzuje X. X.

(vyhodnocení bezpečnostních rizik), d) videozáznam, považuje za zákonné a řádně odůvodněné, a žalobu brojící proti nevydání předmětných dokumentů za nedůvodnou.

Žádost o informace: kdo dal rozkaz k vyražení dveří a na základě jakých podkladů včetně těchto podkladů

69. Jinak je tomu ovšem ohledně napadeného rozhodnutí v části, v níž žalovaný odmítl poskytnout žalobcům informaci, kdo dal rozkaz k vyražení dveří a na základě jakých podkladů včetně těchto podkladů.
70. Městský soud nejprve připomíná, že na rozhodnutí správních orgánů je kladen požadavek přezkoumatelnosti. Není-li z odůvodnění rozhodnutí správního orgánu patrné, proč správní orgán rozhodl způsobem uvedeným ve výroku rozhodnutí nebo jak se vypořádal s připomínkami a námitkami účastníků řízení, pak půjde o rozhodnutí nepřezkoumatelné pro nedostatek důvodů [§ 76 odst. 1 písm. a) s. ř. s. srov. rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 27. 7. 2007, č.j. 8 Afs 75/2005-130, a ze dne 23. 7. 2009, č. j. 9 As 71/2008-109].
71. Městský soud po prostudování prvostupňového a napadeného rozhodnutí konstatuje, právě takovou nepřezkoumatelností obě rozhodnutí trpí, neboť v nich absentuje důvod pro odmítnutí poskytnutí předmětné informace. Správní orgány se v obou rozhodnutích omezily na odůvodnění, že informace „kdo dal rozkaz k vyražení dveří“ se nevyskytuje ve čtyřech specifikovaných dokumentech, jejichž vydání žalobci požadovali. Podle přesvědčení soudu je však žádost žalobců o informace, včetně doplnění ze dne 27. 9. 2023, formulována tak, že obsahuje pět samostatných požadavků na poskytnutí informace, o nichž je možno individuálně rozhodnout, a v případě nevyhovění žádosti je tak nutné jednotlivě každý bod žádosti posoudit a individualizovaně zdůvodnit, jaká překážka poskytnutí té které informace brání, v opačném případě je rozhodnutí správního orgánu nepřezkoumatelné.
72. V posuzované věci správní orgán 1. stupně žádost odmítl jako celek na základě ust. § 11 odst. 4 písm. a), § 11 odst. 6 a § 8a zákona o svobodném přístupu k informacím ve spojení s čl. 5 odst. 1 písm. a) a čl. 6 odst. 1 GDPR, a v odůvodnění podrobně zdůvodnil, proč jsou dány důvody k neposkytnutí čtyř konkrétních žalobci požadovaných dokumentů. Nijak však již nezodpověděl, zda a jaká překážka brání poskytnutí informace „kdo dal rozkaz k vyražení dveří“, pouze zmínil, že požadované čtyři dokumenty informaci „kdo dal rozkaz k vyražení dveří“ neobsahují. Žalovaný pak jeho rozhodnutí aproboval. Je tedy třeba konstatovat, že pro zodpovězení otázky, z jakého důvodu byla žalobcům odmítnuta právě předmětná požadovaná informace, napadené rozhodnutí ani obsah správního spisu neposkytují dostatečný podklad.
73. Městský soud v Praze si je vědom, že poskytnutí informace lze odmítnout například z důvodu, že povinný subjekt požadovanou informaci nemá a zároveň nemá povinnost ji mít (srovnej: ust. § 11b zákona o svobodném přístupu k informacím). I takový závěr ovšem musí být z rozhodnutí správního orgánu seznatelný. Žalovaný pak v napadeném rozhodnutí žádný takový závěr neučinil, neboť neexistenci požadované informace posoudil pouze ve vztahu k obsahu čtyř konkrétních, žalobci rovněž požadovaných dokumentů. Žalovaný však přehlédl, že žalobci žádali poskytnutí informace „kdo dal rozkaz k vyražení dveří“ vedle požadavku na poskytnutí čtyř dotčených dokumentů, nikoli v rámci těchto čtyř dokumentů. V napadeném rozhodnutí se žalovaný ohledně neposkytnutí předmětné

informace dostatečně nevyjádřil, a jeho rozhodnutí je proto v této části nepřezkoumatelné pro nedostatek důvodů.

74. Závěrem soud uvádí, že judikatura správních soudů klade značný důraz na to, aby výjimky z povinnosti poskytovat informace byly používány pouze v odůvodněných případech, kdy poskytnutí informace koliduje s veřejným zájmem na jejich ochraně anebo s oprávněnými zájmy a právy soukromých osob. Rozhodnutí o odmítnutí nebo částečném odmítnutí žádosti musí být vždy řádně odůvodněno, a to konkrétními skutečnostmi, o které povinný subjekt opírá závěr o tom, že existuje zákonná překážka, která brání poskytnutí informace.

V. Závěr a rozhodnutí o nákladech řízení

75. Soud tak shledal žalobu důvodnou, a proto bez jednání napadené rozhodnutí zrušil pro nepřezkoumatelnost pro nedostatek důvodů [§ 76 odst. 1 písm. a) s. ř. s.]. V souladu s § 78 odst. 4 s. ř. s. soud vrátil věc žalovanému k dalšímu řízení. Jelikož stejnými nedostatky jako napadené rozhodnutí je zatíženo i druhé prvostupňové rozhodnutí, zrušil soud zároveň i toto rozhodnutí, které napadenému rozhodnutí předcházelo (§ 78 odst. 3 s. ř. s.).
76. Vzhledem k tomu, že žaloba je zčásti nedůvodná a napadené rozhodnutí je zčásti nepřezkoumatelné, nemohl soud vyhovět návrhu žalobců, aby podle § 16 odst. 4 zákona o svobodném přístupu k informacím žalovanému přímo uložil povinnost poskytnout žalobcům požadované informace. Takový postup přichází zásadně v úvahu pouze tehdy, je-li napadené rozhodnutí nezákonné a zároveň přezkoumatelné (srov. rozsudky NSS ze dne 24. 3. 2010, č.j. 1 As 8/2010-65, a ze dne 31. 7. 2006, č.j. A 2/2003-73, publ. pod č. 1469/2008 Sb. NSS).
77. O náhradě nákladů řízení rozhodl soud podle § 60 odst. 1 s. ř. s. Žalovaný nemá právo na náhradu nákladů řízení, neboť ve věci neměl úspěch. Žalobcům, kteří byli ve věci plně úspěšní, přiznal soud náhradu nákladů řízení v celkové částce 14.228 Kč. Náhradu nákladů řízení tvoří odměna advokáta ve výši 6.200 Kč za dva úkony právní služby po 3.100 Kč (převzetí a příprava zastoupení a sepsí žaloby) podle § 7 bod 5, § 9 odst. 4 písm. d) a § 11 odst. 1 písm. a) a d) vyhlášky č. 177/1996 Sb., advokátní tarif, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „advokátní tarif“), náhrada hotových výdajů ve výši 600 Kč za dva úkony právní služby podle § 13 odst. 4 advokátního tarifu a zaplacený soudní poplatek za podání žaloby ve výši dvakrát 3.000 Kč, vše zvýšeno o částku 1.428 Kč odpovídající 21 % DPH z předchozích částek (vyjma soudního poplatku).

P o u č e n í :

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou (2) týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém

Shodu s prvopisem potvrzuje X. X.

rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha dne 24. října 2024

JUDr. Ladislav Hejtmánek v. r.
předseda senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje X. X.